

Klima- og energiministerens besvarelse af samrådsspørgsmål A til L 87, Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om Energinet.dk og lov om fremme af vedvarende energi. (Gennemførelse af el- og gasdirektiverne m.v.)

1. marts 2011
2010 - 795

Spørgsmål A:

"Ministeren anmodes om en drøftelse af lovforslaget med hensyn til definition af distributionsnet, forholdet til elforsyningslovens § 35 og net på mellem 50 kV og 60 kV."

Jeg kan konstatere, at der er flere, der er utilfredse med 3. liberaliseringspakke.

Putin sagde i sidste uge ved et møde i Bruxelles om direktivets krav om en adskillelse af driften af el- og gasnettene og handlen: "Vi taler i praksis om beslaglæggelse af ejendom".

Barosos svar var: "Det vi beder udenlandske selskaber om, er blot det samme, som vi beder vore egne selskaber om".

Lad mig starte med at slå fast, at Danmark fra starten har støttet den 3. liberaliseringspakke, som vi nu er i færd med at implementere med L 87. Det har vi, fordi

vi tror, at pakken vil forbedre konkurrencen på el og gasmarkedet – og dermed være til fordel for danske virksomheder.

Efter pakkens vedtagelse har der i forbindelse med implementeringen her i Danmark været lidt dønninger om de regionale eltransmissionsnet.

For at sætte sagen i perspektiv tror jeg, at det er nødvendigt at skrue tiden tilbage.

Et bredt flertal i Folketinget imødekom i 2004 elselskaberne med en løsning på den såkaldte "kapitalsag". Det skete ved et forlig, der bakkede op om regeringens aftale med branchen, den såkaldte ELFOR-aftale. Kun Enhedslisten var ikke med.

Elselskaberne fik med aftalen fuld rådighed over den såkaldte bundne kapital. Som modydelse skulle elselskaberne afstå 400 kV – nettet og systemansvaret vederlagsfrit til staten.

Ejerne af transmissionsnettene skulle endvidere acceptere, at 132/150 kV transmissionsnettet herefter kun kan sælges til staten, idet købsprisen fastsættes efter samme principper som ved ekspropriation, hvis og når virksomhederne måtte sætte nettene til salg. Eksisterende forkøbsrettigheder skal dog respekteres. Denne del af aftalen er udmøntet i elforsyningslovens § 35 med statens køberet og -pligt.

Endelig skulle alle net- og transmissionsvirksomheder acceptere en ny indtægtsrammeregulering, som sikrer virksomhederne samme indtægter, som de hidtil havde haft samt mulighed for forhøjelser til dækning af omkostningerne til nødvendige nyinvesteringer.

Alle ejere af transmissionsnet tilsluttede sig skriftligt ELFOR-aftalen, inden loven trådte i kraft.

I forhandlingerne om den 3. liberaliseringspakke, som Danmark med tilslutning fra elsektoren som nævnt varmt støttede, var fokus på at undgå, at nogle af de store medlemslande udhulede pakken.

På baggrund af en henvendelse fra Dansk Energi blev det undersøgt, om 132/150 kV nettet kunne omdefineres til distributionsnet, således at de regionale transmissionselskaber kunne undgå kravet om ejermæssig adskillelse.

Både Energistyrelsen og Dansk Energi drøftede spørgsmålet om omdefinition af 132/150 kV nettet på møder med Kommissionen. Vi fik klart nej, fordi Kommissionen vurderede, at det danske 132/150 kV net ikke opfylder kravene til et distributionsnet.

Der er således ingen tvivl om, at der også skal ske en ejermæssig adskillelse af de regionale transmissionselskaber.

Men det kan ske på flere måder - også flere end de 2 planer, som Dansk Energi arbejder med, og som Dansk Energi har præsenteret for udvalget.

Jeg vil gerne understrege, at L 87 ikke automatisk udløser et krav om afståelse af transmissionsnettene til Energinet.dk, som Dansk Energi gav udtryk for i forbindelse med foretrædet for Det Energipolitiske Udvalg den 24. februar 2011.

Jeg har redegjort for de muligheder for at opfylde kravet om ejermæssig adskillelse som eksisterer i mine svar til Energipolitisk Udvalg på spørgsmål 5 og 9 til L 87. Mulighederne fremgår også af den oversigt, som jeg nu vil bede om bliver fordelt til jer.

Dansk Energi foreslår en Plan B, hvorefter man vil overdrage rettigheder over transmissionsnettet til et nyt forbrugerejet selskab. Forslaget vil indebære en ændring af § 35 og dermed ELFOR-aftalen.

Hvis forligskredsen opfordrer mig til at til at åbne ELFOR-aftalen og forliget fra 29. marts 2004, så gør jeg naturligvis det. Men jeg må sige, at jeg har svært ved at se det umiddelbare behov for at genforhandle aftalen. For det første har virksomhederne en række handlemuligheder. De er ikke tvunget til at sælge til Energinet.dk som følge af 3. liberaliseringspakke. Og for det andet var Energinet.dks købsret og -pligt i forbindelse med handel af de regionale net en del af den samlede aftale, som net- og transmissionselskaberne

fik i 2004 og som blandt andet frigav 20 mia. kr. til selskabernes disposition.

Samrådet her er også indkaldt med henblik på at drøfte forholdet til net mellem 50 og 60 kV, som både kan fungere som distributionsnet og som transmissionsnet.

Det forholder sig sådan, at net mellem 50 og 60 kV, som fungerer som transmissionsnet, i lighed med alle andre transmissionsnet, er omfattet af direktivets krav om ejermæssig adskillelse. Men de er ikke omfattet af kravet i § 35 om, at de alene kan afstås til Energinet.dk, ligesom de ikke stilles til rådighed for Energinet.dk på samme måde som 132/150 kV nettet.

Lovforslaget åbner mulighed for, at virksomhederne kan integrere 50 kV og 60 kV net i distributionsnettet. Hvis det sker, vil de pågældende net ikke længere være omfattet af kravet om ejermæssig adskillelse.

En integration af 50 kV og 60 kV net i distributionsnettene er allerede gennemført i en række tilfælde.

I nogle tilfælde vil en sammenlægning med distributionsnettene indebære en vis omstrukturering, fordi 50 kV og 60 kV nettene kan dække et større geografisk område end de tilknyttede distributionsnet. Der skal således ske en opsplitting af 50 kV og 60 kV nettet, så der bliver overensstemmelse med det geografiske

område, som de enkelte distributionsnet dækker. Den øvelse kan tage lidt tid.

Der er imidlertid ikke nogen frist i lovforslaget for, hvornår en sammenlægning skal finde sted.